

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 401. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893707951152/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Hør er fra Digterens Søde en Misforståelse tilfæde; Glug-maaned er ikke Februar, men Januar, og Christmaaned er December.

S. 277, L. 9. huppe sig] d. e. ophobe sig (Tydst: häufen sich), en Germanisme, der gjentagne Gange forekommer hos Bagg. og overhovedet tidligere ikke var ualmindelig. (Der antes allerede over den i Verde Est. for 10. Oktbr. 1795). Jvst. f. Ex. Schad Staffeldis: „Mønner du huppe i eer Secund!“ (Samlede Digte 1843, I, 218-19). I samme Betydning findes Ordet endnu brugt af Madvig 1830 i Macnebøffr. f. Sitt. IV, 439.

— — 29-32. Jeg selv har skrevet en Opera, der ... maaſſee var blevet i form passabel] Herved menes Bagg.s Opera „Helger Danſſe“, 1789, ved hvis Bedom-nie Kritiken (Rahbæk, Abrahamson v. Fl.) bl. II. havde antet over den store Overslodighed af Handling, der her var presset sammen i det indskrænkte Rum af 3 Akter. I en Dag-høgſoptegnelse fra Jan. 1790 bemærker Bagg. ligeledes om denne Opera, at den er „alt for fuldpoppet af Handling“. — 279. Jordens Kortlighedshistorie, eller Aarstiderne. „Søndagen“ 10de April 1814. — 1 DB. I, 429. — 2 DB. I, 289. —

Baa Tydſt („Die Jahrzeiten“) i Digterens „Heideblumen“, Amsterdam 1808, S. 44 („Poet. W.“ 1836, II, 248). En Sammenligning imellem den danske og den tyske Text gør det umiskundeligt, at sidstnævnte også er for-fattet før den danske.

Dette Digt er, efter Texten i „Heideblumen“, blevet oversat paa frans. 1808 af en ung Dame, Datter af den franske Ceremonimester og Gejandternes Indsøren ved Kejserhøfset i Tuilerierne, Grev Tramahel; men det er ikke Udg. bekjendt, om denne Overlestelse nogeninde er blevet trykt: se Biogr. III, 303; jvst. Bagg.s Digt „Til Greben af Tramahel“, Paris 1810, oprindelig trykt i „Søndagen“ 27. Febr. 1814, Nr. 4.

— — L. 14. Hendes lille Jomfru Terne] d. e. Maanen, Jordens Drabant.
— 280. — 18. spillende paa Sivet] I den tyske Text: auf dem Röhren störend.
— 281. — 6. blikke] Verbet at blifke (d. e. stue, see, see til) maa, om det end allerede forekommer i vores gamle Kæmpe-viser, dog hos Bagg. og andre samtidige Forff. stemplet som en Germanisme og er også som saadan gjentagne Gange

bleven paacant af Kritiken. (Saaledes gjør f. Ex. M. C. Bruun i sine cronhme udgivne „Kritiske Randgloser til Ny-aarsgave for Damer 1794“ i Anleitung af et Digt af Hafste den Bemærkning: „at det donstte Sprog ikke tiender det ubtruk at blifke om sig. Det maae være optaget efter tydse Vardskræbene“). Hos Bagg. forekommer Ordet øjere, deels — som her — brugt absolut, deels i forbindelse med forskellige Prepositioner (blifke op, blifke ned, blifke om sig); see saaledes S. 281, L. 28.

S. 281, L. 28. mod] d. e. mod i Hu.

— 282, — 13. flud] En hos Bagg. hyppig forekommende Germanisme, for: Strøm.

— — — 25. brændendere] Til denne imod Neglerne dannede Komparativform forekommer der Sidstnævnt et Par andre Steder hos Bagg., saaledes: forledtere i „Labyr.“ I, 1792, S. 403; himmelstere i Digtet „Drømmen i Kronprinsessengaden No. 390“ fra 1815; italiensere i „Dannora“ 27. Marts 1814, S. 99 (jvf. saabanne Superlativformer som: uhæfteste i „Labyr.“ I, 1792, S. 418; aabneste og cultivereste, smids. II, 1793, S. 82 og 315; glimrendste i Klæmtrylene „Apollo den Skittende“ og „Tilbagegangen over Rubicon“ fra Aarene 1795 og 1804; spændteste i „Søndager“ 13. Febr. 1814, S. 15; afgjorteste i „Danfana“ Febr. 1816, S. 121; ja endog, i Originalmanuskriptet til det i Biogr. III, 210-28 unsiglig astrykte Brev fra Maris 1806: de vildeste og barbariske Fol).

— 283, — 20. over alle Berge] Germanisme, for: øffet, langt borte („über alle Berge“).

— — — 21. i Hjertet nu den Braad] d. e. nu med den Braad i Hjertet.

— 287, — 10. snuppe] d. e. pudse, „snyppe“.

— 289, — 24-25. J er' alle velske, naat det gielder Eskov!] Ordet velsk, som egentlig betyder italiensk, dernæst ogsaa i det Høle: indlandske, bruges stundom, ligesom paa Tydsk („deutsche Treue, wälsche Tüde“), særlig i nedskættende Bedydning = trolös, falso, unandig o. desl.

— 290, — 23. Suffed — sagde det — og frab derij en tydss Bending, der er blevet staende fra Originalens: Seufzte — sprach's — und schlüpft' hinein.